

Sygn. akt: KIO 1402/14

WYROK
z dnia 22 lipca 2014 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Przemysław Dzierzędzki

Protokolant: Mateusz Michalec

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 lipca 2014 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 7 lipca 2014 r. przez wykonawcę **Mobilis sp. z o.o. w Mościskach**

w postępowaniu prowadzonym przez **Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne sp. z o.o. we Wrocławiu**

orzeka:

1. **oddala odwołanie,**
2. kosztami postępowania obciąża wykonawcę **Mobilis sp. z o.o. w Mościskach** i:
 - 2.1 zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15.000 zł 00 gr** (słownie: piętnastu tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę **Mobilis sp. z o.o. w Mościskach** tytułem wpisu od odwołania,
 - 2.2 zasądza od **Mobilis sp. z o.o. w Mościskach** na rzecz **Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego sp. z o.o. we Wrocławiu** kwotę **530 zł 25 gr** (słownie: pięćset trzydzieści złotych dwadzieścia pięć groszy), stanowiącą uzasadnione koszty strony poniesione z tytułu dojazdu na posiedzenie Izby i wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 907 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego **we Wrocławiu**.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Zamawiający – Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne sp. z o.o. we Wrocławiu - prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 907 ze zm.), zwanej dalej „ustawą Pzp”, którego przedmiotem jest „świadczenie usług w zakresie przewozu osób i bagażu podręcznego w autobusowym transporcie zbiorowym organizowanym przez Gminę Wrocław na terenie Miasta Wrocławia”.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 27 czerwca 2014 r. 2014/S 121-216173.

W dniu 7 lipca 2014 r. wykonawca Mobilis sp. z o.o. w Mościskach, zwany dalej „odwołujący”, wniósł odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wobec treści dokonanego przez zamawiającego ogłoszenia o zamówieniu oraz wobec postanowień Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (SIWZ).

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

- 1) art. 4 ust. 1 pkt 24, art. 7 ust. 1 pkt 1, art. 8 pkt 2 i 3 oraz art. 15 ust. 1 pkt 8 i 9, a także art. 25 ust. 1 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym („p.t.z.”) w związku z art. 15 ust. 1 oraz art. 2 pkt 12 ustawy Pzp, poprzez przygotowanie i prowadzenie postępowania w przedmiocie udzielenia zamówienia publicznego na usługi, co do których Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne sp. z o.o. nie może być zamawiającym;
- 2) art. 46 ust. 2 w związku z art. 4 ust. 1 pkt 24, art. 15 ust. 1 pkt 8 i 9, a także art. 25 ust. 1 p.t.z. w związku z art. 15 ust. 1 oraz art. 2 pkt 12 ustawy Pzp, poprzez przygotowanie i prowadzenie postępowania prowadzącego do zawarcia umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego pomimo, że zamawiający jest jednocześnie operatorem publicznego transportu zbiorowego oraz pomimo braku uprawnień zamawiającego do zawarcia takiej umowy;
- 3) art. 7 w zw. z art. 132 ust. 1 pkt 6 ustawy Pzp poprzez zastosowanie przez zamawiającego trybu przewidzianego dla zamówień sektorowych, podczas gdy postępowanie w przedmiocie udzielenia zamówienia na świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego organizowane przez organizatora wskazanego w art. 7 ust. 1 p.t.z. jest prowadzone na zasadach ogólnych, co może prowadzić do wyboru oferty złożonej przez wykonawcę, który powinien podlegać wykluczeniu na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 10 lub pkt 11 ustawy Pzp i w rezultacie, do naruszenia obowiązku prowadzenia postępowania z zachowaniem uczciwej konkurencji oraz zgodnie z zasadą równego traktowania wykonawców;

4) art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1370/2007 z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego („rozporządzenie 1370/2007”), poprzez zaniechanie publikacji ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, które powinno poprzedzać przeprowadzenie postępowania.

Odwołujący wskazał, że opisane przez niego naruszenia przepisów będą skutkowały nieważnością umowy, która może zostać zawarta w wyniku przeprowadzenia przez zamawiającego postępowania na podstawie art. 58 § 1 Kodeksu cywilnego, ze względu na sprzeczność takiej umowy z ustawą, tj. z art. 4 ust. 1 pkt 24, art. 15 ust. 1 pkt 9, art. 25 ust. 1 i art. 46 ust. 2 p.t.z., która to sprzeczność zachodzi z uwagi na dopuszczalność zawarcia takiej umowy jedynie przez organizatora publicznego transportu zbiorowego, podczas gdy zamawiający nie jest organizatorem publicznego transportu zbiorowego w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a p.t.z., ani podmiotem, któremu zlecono zadania z zakresu organizacji transportu, ale działa jako operator i nie może zawrzeć umowy, której dotyczy zamówienie.

Odwołujący wniósł o nakazanie zamawiającemu unieważnienia czynności polegających na dokonaniu ogłoszenia o zamówieniu oraz opublikowaniu SIWZ.

W uzasadnieniu odwołania odwołujący podniósł, że zamawiający prowadzi postępowanie w trybie przetargu nieograniczonego, z zastosowaniem przepisów dotyczących zamówień sektorowych. Zgodnie z treścią SIWZ, a w szczególności stanowiącego element SIWZ wzoru umowy, przedmiotem usług świadczonych przez wykonawcę mają być przewozy realizowane w ramach miejskiej komunikacji we Wrocławiu. We wzorze umowy przewidziano m.in. obowiązek wykonawcy w zakresie przyjmowania oraz załatwiania skarg dotyczących wykonywanych przewozów, a także przekazywania zamawiającemu informacji, o których mowa w art. 48 i 64 ust. 1 pkt 3 p.t.z., tj. informacji o ilości i sposobie załatwienia tych skarg. W § 15 ust. 1 pkt. 4) wzoru umowy wskazano również, że w zakresie nieuregulowanym umową, do wykonywania zamówienia mają zastosowanie m.in. przepisy p.t.z. Sama umowa zatytułowana została jako „umowa na świadczenie usług w zakresie publicznego transportu drogowego”. Według postanowień wzoru umowy, usługi świadczone przez wykonawcę będą polegać na wykonywaniu kompleksowych usług przewozowych na trasach miejskiej komunikacji liniowej oraz okresowej, przy wykorzystaniu taboru autobusowego dostarczonego przez wykonawcę.

Odwołujący argumentował, że zgodnie z załącznikiem nr 1 do umowy wykonawca samodzielnie (bez udziału zamawiającego) miałby obsługiwać trasy co najmniej 17 stałych linii autobusowych, w tym:

- 13 linii dziennych normalnych spośród 38 działających na terenie Wrocławia;

- 1 linię dzienną pospieszną spośród 5 działających na terenie Wrocławia;
- 2 linie dzienne przyspieszone spośród 4 działających na terenie Wrocławia;
- 1 linię dzienną podmiejską spośród 4 działających na terenie Wrocławia.

Odwołujący wywodził, że usługa świadczona przez wykonawcę obejmowałaby przy tym zasadniczo całość czynności składających się na wykonywanie publicznego transportu zbiorowego (zapewnienie autobusów, zapewnienie personelu, obsługa podróżnych, przyjmowanie i rozpatrywanie skarg, sporządzenie regulaminu przewozów itd.). Wskazywał, że zgodnie ze stanowiskiem wyrażanym publicznie przez przedstawicieli zamawiającego, udzielenie zamówienia ma umożliwić modernizację taboru zamawiającego i jego celem jest przede wszystkim zastąpienie części obecnych autobusów zamawiającego nowymi (zgodnie z SIWZ - wyprodukowanymi nie wcześniej niż w 2014 r.) autobusami wykonawcy. Zamawiający nie jest w stanie sam świadczyć takich usług. Wskazał, że całość udziałów w kapitale zakładowym zamawiającego przysługuje Gminie Wrocław. Spółka została powołana na podstawie uchwały Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 8 grudnia 1995 r. nr XX/209/95, zgodnie z którą zamawiający przejął zadania zlikwidowanego zakładu budżetowego pod nazwą Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne we Wrocławiu. MPK jako gminna osoba prawna wykonuje zadania własne Gminy Wrocław w zakresie lokalnego transportu zbiorowego.

Odwołujący wywiódł, że zasady organizacji publicznego transportu zbiorowego, w ramach którego mają być wykonywane usługi, których dotyczy postępowanie prowadzone przez zamawiającego, zostały uregulowane w przepisach p.t.z. Zadania obejmujące organizowanie i zarządzanie publicznym transportem zbiorowym wchodzi w zakres kompetencji organizatora publicznego transportu zbiorowego („organizator”), którym zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a p.t.z. w wypadku komunikacji miejskiej jest gmina. Samo wykonywanie publicznego transportu zbiorowego może natomiast zostać powierzone operatorowi publicznego transportu drogowego lub przewoźnikowi spełniającemu wymagania określone w przepisach szczególnych (w wypadku transportu drogowego - w ustawie o transporcie drogowym). Operatorem może być samorządowy zakład budżetowy lub przedsiębiorca. Gmina może zatem wykonywać przewozy w zakresie komunikacji miejskiej poprzez zakład budżetowy - na podstawie aktu jego powołania, lub poprzez operatora w postaci np. gminnej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością - na podstawie umowy o świadczenie usług publicznego transportu zbiorowego. W sytuacji, w której operatorem jest tzw. podmiot wewnętrzny, jak np. właśnie jednoosobowa spółka gminna, zawarcie umowy może nastąpić bez zastosowania przepisów ustawy Pzp. Zamawiający jest zatem operatorem publicznego transportu zbiorowego na terenie Wrocławia. Odwołujący wywiódł, że według dostępnych dla niego informacji, zamawiający jako operator nie zawarł

jeszcze umowy z Gminą Wrocław i jak dotychczas wykonuje przewozy w zakresie komunikacji miejskiej na podstawie powierzenia zadań własnych gminy, określonego w umowie spółki oraz w powołanej uchwale Rady Miejskiej Wrocławia, tj. w trybie przewidzianym w art. 9 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym („u.s.g.”) w związku z art. 9 ust. 1 ustawy o gospodarce komunalnej („u.g.k.”). Jest to jednak dopuszczalne, bowiem zgodnie z art. 78 ust. 1 p.t.z. podmioty prowadzące działalność w zakresie regularnego przewozu osób w krajowym transporcie drogowym mogą ją nadal wykonywać na podstawie posiadanych uprawnień, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2016 r. Do Zamawiającego jako operatora mają zastosowanie przepisy p.t.z., jak również przepisy rozporządzenia nr 1370/2007. Przepisy te nie dopuszczają natomiast możliwości łączenia funkcji organizatora oraz operatora, z wyłączeniem sytuacji, w której operatorem jest gminny zakład budżetowy. Zarówno przepisy p.t.z., jak i rozporządzenia nr 1370/2007, przewidują możliwość korzystania przez operatora z podwykonawców. Odróżnić należy wykorzystanie usług podwykonawcy w ramach własnej działalności operatora, a powierzenie przez operatora wykonywania części swojej działalności podmiotowi trzeciemu. Należy bowiem rozgraniczyć potrzebę skorzystania z usług podwykonawcy (np. w zakresie kontroli biletów lub monitoringu itp.) od sytuacji, w której operator nie jest w stanie samodzielnie wykonać zasadniczego przedmiotu swojej działalności i w tym zakresie zmuszony jest posłużyć się podmiotem trzecim, który w takim wypadku będzie w rzeczywistości świadczył usługi „w zastępstwie” samego operatora. Podwykonawstwo nie może zatem polegać na faktycznym wydzieleniu części działalności operatora i powierzeniu jej podmiotowi trzeciemu, który miałby je wykonywać na zasadach zbliżonych do zasad działalności samego operatora, który równolegle zarządzałby działaniami podmiotu trzeciego na zasadach zbliżonych do zasad działań organizatora. Tym bardziej podwykonawstwo nie powinno przybierać takiej formy w sytuacji, w której podmiot wewnętrzny sam nie jest w stanie wykonywać powierzonych mu zadań własnych gminy w należyty sposób - w takiej sytuacji podmiot wewnętrzny powinien bowiem zostać zreorganizowany lub nawet zlikwidowany. Odwołujący argumentował, że działania zamawiającego polegające na przygotowaniu i prowadzeniu postępowania, zmierzającego do wyłonienia wykonawcy, któremu zamawiający w rzeczywistości powierzy wykonywanie wydzielonej części swojej własnej działalności (z uwagi na brak możliwości wykonywania jej samodzielnie w oczekiwany sposób), obejmującej świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, należy uznać za niedopuszczalne, bowiem:

- powierzenia podmiotowi trzeciemu wykonywania zadań własnych gminy powinna dokonać sama gmina, a nie powołana przez gminę osoba prawna;
- świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego może być prowadzone jedynie na podstawie umowy zawartej z organizatorem - w tym przypadku Gminą Wrocław;

- celem regulacji zawartej w p.t.z. jest przede wszystkim zabezpieczenie dostępu do usług publicznych, w związku z czym wyboru podmiotu świadczącego te usługi oraz określenia wysokości zaangażowanych środków powinien dokonywać sam organizator, w tym wypadku jednostka samorządu terytorialnego.

Odwołujący wywodził, że analiza postanowień wzoru umowy stanowiącego element SIWZ prowadzi do wniosku, że treść umowy odpowiada umowie o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu drogowego, jako umowy nazwanej, regulowanej przepisami p.t.z. Spośród wymienionych w art. 25 p.t.z. obowiązkowych elementów umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu drogowego, wymienia się m.in.:

- opis usług wynikających z zamówienia;
- sieć komunikacyjną, której dotyczy umowa;
- czas trwania umowy;
- warunki dotyczące norm jakości oraz podnoszenia jakości usług świadczonych w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
- wymagania w stosunku do środków transportu, w tym dotyczące wprowadzania nowoczesnych rozwiązań technicznych, a także ich dostosowania do potrzeb osób niepełnosprawnych oraz osób o ograniczonej zdolności ruchowej;
- warunki, na jakich jest dopuszczalne podwykonawstwo w realizacji usług świadczonych w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
- sposób rozpatrywania skarg i reklamacji składanych przez pasażerów oraz przyznawania ewentualnych odszkodowań wynikających z realizacji usług świadczonych w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
- sposób dystrybucji biletów;
- kary umowne;
- warunki zmiany oraz rozwiązania umowy.

Niektóre elementy umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu drogowego są we wzorze umowy załączonym do SIWZ uregulowane poprzez ich jednostronne narzucenie wykonawcy, jak np. rozkłady jazdy oraz warunki wykorzystywania środków transportu w zależności od natężenia ruchu pasażerów (np. załącznik do umowy wprost określa, kiedy ma być wykorzystany autobus przegubowy, a kiedy zwykły).

Zdaniem odwołującego powyższe wskazuje, że umowa, którą zamierza zawrzeć zamawiający nie będzie w rzeczywistości umową o podwykonawstwo (umową nienazwaną, zawieraną w oparciu o ogólną zasadę swobody umów), ale umową o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu drogowego, o której mowa w art. 25 p.t.z. Samo oznaczenie tej umowy („umowa na świadczenie usług w zakresie publicznego transportu drogowego”) oraz zawarte w niej odwołania do p.t.z., wskazują, że taka właśnie jest intencja zamawiającego. Do zawarcia takiej umowy, zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt. 24 art. 15 ust. 1 pkt 9 i

art. 25 p.t.z. uprawniony jest (po stronie zlecającej) jedynie organizator - Gmina Wrocław, a nie operator. Umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu drogowego nie może zatem zostać zawarta pomiędzy operatorem a podmiotem trzecim, co oznacza, że Zamawiający - operator - nie jest uprawniony do przygotowania i prowadzenia postępowania mającego na celu zawarcie takiej właśnie umowy.

W dalszej części odwołania odwołujący podniósł, że w stosunku do gmin przepisy p.t.z. precyzują sposób wykonywania przez gminy zadań własnych w zakresie lokalnego transportu zbiorowego, m.in. przyznając gminom funkcję organizatora. Gmina może jednak wykonywać te zadania, w tym pełnić funkcję organizatora, za pośrednictwem jednostek budżetowych, zakładów budżetowych lub gminnych osób prawnych, w tym spółek kapitałowych prawa handlowego. Niedopuszczalne jest jednak, by powołany w powyższym celu samorządowy zakład budżetowy lub spółka jednocześnie samodzielnie wykonywały usługi przewozu. Zakaz ten wynika wprost z art. 46 ust. 2 p.t.z., który stanowi, że podmiot, któremu organizator zlecił realizację części lub całości zadań z zakresu organizacji publicznego transportu zbiorowego, nie może być jednocześnie operatorem ani podmiotem powiązany z operatorem w sposób uniemożliwiający bezstronną realizację zadań. Argumentował, że zamawiający, chcąc poprzez przeprowadzenie postępowania, którego dotyczy niniejsze odwołanie, powierzyć wykonawcy swoje własne zadania w zakresie świadczenia usług publicznego transportu zbiorowego, zmierza do sytuacji, w której będzie w rzeczywistości występować w podwójnej roli, tj.:

- jako operator - co do usług świadczonych samodzielnie na rzecz Gminy Wrocław jako organizatora;
- jako organizator - co do usług świadczonych przez wykonawcę na rzecz zamawiającego.

Uzasadniając zarzut naruszenia art. 7 w zw. z art. 132 ust. 1 pkt 6 ustawy Pzp odwołujący podniósł, że Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne sp. z o.o. jest tzw. zamawiającym sektorowym (wymienionym wyraźnie w Załączniku X do Dyrektywy nr 2004/17/WE). Postępowanie, w toku którego składane jest niniejszej odwołanie, zostało przygotowane i jest prowadzone z zastosowaniem przepisów p.z.p. dotyczących zamówień sektorowych, co potwierdza treść samego ogłoszenia o zamówieniu. Świadczenie usług w zakresie publicznego transportu drogowego powinno następować na podstawie umowy określonej w przepisach p.t.z., a wykonawcę tych usług powinien wyłonić podmiot będący organizatorem publicznego transportu zbiorowego, tj. Gmina Wrocław. Gmina Wrocław jako jednostka samorządu terytorialnego nie jest natomiast zamawiającym sektorowym i w związku z tym nie jest uprawniona do stosowania uproszczonego trybu udzielania zamówień

przewidzianego dla zamówień sektorowych. W wypadku zamówień sektorowych nie stosuje się w szczególności przepisów art. 24 ust. 1 pkt 10 i 11 ustawy Pzp, przewidujących wykluczenie z postępowania wykonawców skazanych za przestępstwa określone w ustawie o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W wypadku postępowania prowadzonego przez zamawiającego oferty złożone przez takich wykonawców nie podlegałyby jednak odrzuceniu. Odmienne było natomiast w sytuacji, w której postępowanie prowadzone byłoby przez podmiot właściwy, tj. przez Gminę Wrocław, bowiem wówczas przepisy art. 24 ust. 1 pkt 10 i 11 ustawy Pzp miałyby zastosowanie. Nieprawidłowe zastosowanie przez zamawiającego trybu postępowania przewidzianego dla zamówień sektorowych może zatem potencjalnie mieć wpływ na ilość złożonych ofert w postępowaniu, a tym samym na wynik tego postępowania. Takie działanie stanowi również przejaw nierównego traktowania wykonawców oraz nie zapewnia uczciwej konkurencji w postępowaniu. Takie działanie zamawiającego narusza zatem art. 7 ustawy Pzp.

Uzasadniając zarzut naruszenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 1370/2007, odwołujący wywiódł, że przepisy art. 15 ust. 1 pkt 12 p.t.z. oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 1370/2007 nakładają na organizatora publicznego transportu zbiorowego obowiązek opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej informacji dotyczących przewidywanego zamówienia w zakresie usług publicznych, nie później niż na rok przed planowanym rozpoczęciem procedury przetargowej. W wypadku postępowania, którego dotyczy niniejsze odwołanie, w roli organizatora publicznego transportu zbiorowego, tj. podmiotu przygotowującego i prowadzącego postępowanie mające na celu zawarcie umowy, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 24 i art. 25 p.t.z., występuje zamawiający. Prowadzone przez zamawiającego postępowanie nie zostało natomiast poprzedzone opublikowaniem wymaganego ogłoszenia.

W końcowej części uzasadnienia odwołujący wywiódł, że zarzucane zamawiającemu naruszenia przepisów ustawy mogą mieć istotny wpływ na wynik postępowania, bowiem wskazują one, że zamawiający nie jest podmiotem, który może prowadzić takie postępowanie w celu zawarcia umowy na świadczenie usług w zakresie publicznego transportu drogowego, ani nie może zawrzeć takiej umowy. Takie postępowanie może być prowadzone wyłącznie przez Gminę Wrocław. Z uwagi na wskazane powyżej naruszenie przepisów p.t.z. umowa zawarta w wyniku przeprowadzonego postępowania będzie nieważna na podstawie art. 58 § 1 Kodeksu cywilnego, jako czynność prawa sprzeczna z ustawą. Zawarcie przez zamawiającego jako operatora publicznego transportu zbiorowego umowy o świadczenie usług w zakresie tego transportu z podmiotem trzecim jest bowiem

sprzeczne z treścią przepisów p.t.z., w szczególności art. 4 ust. 1 pkt 24, art. 15 ust. 1 pkt 9, art. 25 ust. 1 i art. 46 ust. 2 tej ustawy.

Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania. Przedstawił uzasadnienie faktyczne i prawne swego stanowiska.

Uwzględniając całość dokumentacji z przedmiotowego postępowania, w tym w szczególności: protokół postępowania, ogłoszenie o zamówieniu, postanowienia SIWZ, odwołanie, odpowiedź na odwołanie, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia, dokumenty i stanowiska stron złożone w trakcie posiedzenia i rozprawy, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

W pierwszej kolejności Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła, że odwołanie nie zawiera braków formalnych oraz został uiszczony od niego wpis. Nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania na podstawie art. 189 ust. 2 ustawy Pzp.

Zamawiający prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia w trybie przetargu nieograniczonego z zastosowaniem przepisów ustawy Pzp wymaganych przy procedurze, której wartość szacunkowa zamówienia przekracza kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy Pzp.

W ocenie Izby, wypełnione zostały przesłanki dla wniesienia odwołania określone w art. 179 ust. 1 ustawy Pzp, tj. posiadanie przez odwołującego interesu w uzyskaniu danego zamówienia oraz możliwości poniesienia szkody w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Nie podzielono stanowiska zamawiającego z odpowiedzi na odwołanie, jakoby Izba nie była właściwa dla rozpoznania niektórych zarzutów przedstawionych w odwołaniu. Zamawiający wywodził, że faktycznie przedmiotem większości zarzutów jest naruszenie przepisów prawa krajowego i unijnego o publicznym transporcie zbiorowym, zaś odwołanie, w myśl art. 180 ustawy Pzp, przysługuje wyłącznie wobec czynności niezgodnych z ustawą Pzp lub wobec zaniechania wykonania czynności, którą zamawiający ma obowiązek wykonać zgodnie z ustawą Pzp. Uszło uwadze zamawiającego, że odwołujący wyraźnie powiązał naruszenia innych przepisów z naruszeniami ustawy Pzp. Po wtóre zaś, wskazał w odwołaniu, że, w jego ocenie, naruszenia przywołanych przepisów o publicznym transporcie zbiorowym będą skutkowały nieważnością umowy, która może zostać zawarta w wyniku przeprowadzenia przez zamawiającego postępowania. Skutek nieważności przyszłej umowy

odwołujący wywiódł z treści art. 58 § 1 Kodeksu cywilnego, ze względu na sprzeczność takiej umowy z ustawą, tj. z art. 4 ust. 1 pkt 24, art. 15 ust. 1 pkt 9, art. 25 ust. 1 i art. 46 ust. 2 p.t.z. W ślad za zarzutami, odwołujący domagał się unieważnienia czynności polegających na dokonaniu ogłoszenia o zamówieniu oraz opublikowaniu SIWZ, a więc de facto wskazywał, że obowiązkiem zamawiającego jest wykonanie czynności unieważnienia postępowania. W ocenie Izby, tak opisane okoliczności faktyczne wskazują na możliwość naruszenia przez zamawiającego przepisu art. 93 ust. 1 pkt 7 ustawy Pzp, zgodnie z którym zamawiający ma obowiązek unieważnić takie postępowanie, które obarczone jest niemożliwą do usunięcia wadą uniemożliwiającą zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy w sprawie zamówienia publicznego. Odwołujący wprowadził nie wyartykułował wyraźnie w odwołaniu takiej kwalifikacji prawnej naruszenia, jednakże nie oznacza to, że zarzut taki nie został w odwołaniu podniesiony. Jak słusznie wskazał Sąd Okręgowy w Gliwicach w wyroku z 29 czerwca 2009 r., X Ga 110/09, *„O tym jakie twierdzenia lub zarzuty podnosi strona w postępowaniu nie przesądza bowiem proponowana przez nią kwalifikacja prawna ale okoliczności faktyczne wskazane przez tę stronę.”*. Niewątpliwie ocena czy wskazane w odwołaniu wady postępowania świadczą o braku możliwości zawarcia ważnej umowy należy do kompetencji Izby. Jest ona bowiem właściwa do oceny, czy zamawiający nie zaniechał dokonania czynności unieważnienia postępowania, do której jest obowiązany w myśl ustawy Pzp w razie ziszczenia się przesłanek ustawowych.

Nie podzielono stanowiska odwołującego jakoby Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne sp. z o.o. we Wrocławiu przygotowało i prowadziło postępowanie w przedmiocie udzielenia zamówienia publicznego na usługi, co do których nie może być zamawiającym.

Istotną w sprawie była okoliczność, że MPK sp. z o.o. jest spółką, której jedynym udziałowcem jest miasto Wrocław. Powyższe wynikało z § 7 ust. 2 umowy spółki, załączonej do odpowiedzi na odwołanie. Nie ulega wątpliwości również, że MPK sp. z o.o. jest tzw. „podmiotem wewnętrznym” w rozumieniu rozporządzenia nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. UE L z dnia 3 grudnia 2007 r. nr 315.1). W myśl art. 2 pkt 1 rozporządzenia, „podmiot wewnętrzny” oznacza odrębną prawnie jednostkę podlegającą kontroli właściwego organu lokalnego, a w przypadku grupy organów przynajmniej jednego właściwego organu lokalnego, analogicznej do kontroli, jaką sprawują one nad własnymi służbami.

Jak ustalono na podstawie odpowiedzi na odwołanie, w dniu 26.03.2010 r. została zawarta pomiędzy Gminą Wrocław a MPK sp. z o.o. umowa o wieloletnie wykonywanie zadań powierzonych spółce przez Miasto Wrocław na podstawie aktu założycielskiego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i aktów wykonawczych. W umowie strony sprecyzowały powierzone spółce obowiązki, w tym opisały procedurę i formę przekazywania spółce zadań przewozowych do wykonania w każdym roku obowiązywania umowy. Umowa ta została zawarta z pominięciem procedur przetargowych (umowa, stanowiąca załącznik do odpowiedzi na odwołanie).

Treść powołanej umowy świadczyła o tym, że Miasto Wrocław skorzystało z możliwości zawarcia ze swoim podmiotem wewnętrznym - MPK sp. z o.o. umowy z zakresu wykonywania publicznych usług autobusowego transportu zbiorowego z pominięciem procedur przetargowych. W myśl art. 5 ust. 2 rozporządzenia, właściwy organ może zdecydować, że będzie bezpośrednio udzielać zamówień prowadzących do zawarcia umów o świadczenie usług publicznych z podmiotem wewnętrznym. Zaś pojęcie „bezpośrednie udzielenie zamówienia” oznacza udzielenie zamówienia prowadzącego do zawarcia umowy o świadczenie usług publicznych danemu podmiotowi świadczącemu usługi publiczne z pominięciem procedury przetargowej (art. 2 pkt 4 rozporządzenia). Identyczna regulacja została powtórzona w ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 5 poz. 13 ze zm.). W art. 22 ust. 1 pkt 2 tej ustawy wskazano, że organizator może bezpośrednio zawrzeć umowę o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, w przypadku gdy świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego ma być wykonywane przez podmiot wewnętrzny, w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1370/2007, powołany do świadczenia usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego.

Ustawa o publicznym transporcie zbiorowym w art. 22 ust. 6 wskazuje również, że w przypadku gdy organ zdecyduje się bezpośrednio udzielić zamówienia podmiotowi wewnętrznemu, znajduje zastosowanie art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 1370/2007. Z kolei w art. 5 ust. 2 pkt e do którego odsyła ustawa wskazano, jeżeli rozważane jest podwykonawstwo zgodnie z art. 4 ust. 7, *podmiot wewnętrzny ma obowiązek samodzielnego świadczenia przeważającej części usług publicznych w zakresie transportu pasażerskiego*. Z kolei z art. 4 ust. 7 rozporządzenia wynika, że *w razie zlecenia świadczenia usług podwykonawcom operator zawierający umowę, któremu udzielono zamówienia na zarządzanie i świadczenie publicznych usług w zakresie transportu pasażerskiego na podstawie niniejszego rozporządzenia, jest zobowiązany do samodzielnego wykonywania znaczącej części publicznych usług transportu pasażerskiego*

W ocenie Izby przywołane przepisy prawa w sposób jednoznaczny przesądają, że podmiot wewnętrzny, któremu organizator zlecił publiczne usługi z zakresu transportu autobusowego, może wykonywać powierzone mu publiczne usługi przewozowe przy pomocy podwykonawców. Jedyne ograniczenia, jakie przewidziano, to konieczność wykonania samodzielnie „znaczącej”, jak sprecyzowano w art. 4 ust. 7 czy też „przeważającej”, jak wynika z art. 5 ust. 2 lit. e, części powierzonych usług. Zdaniem Izby, wbrew stanowisku odwołującego, z powołanych przepisów nie wynika, jakoby podwykonawstwo powierzonych usług nie mogło polegać na faktycznym wydzieleniu części powierzonego przez organizatora zadania i zleceniu jej podmiotowi trzeciemu. Odwołujący w odwołaniu wywodził, że jego zdaniem podwykonawstwo mogłoby polegać jedynie m.in. na np. kontroli biletów lub monitoringu itp. Podstaw do takiej wykładni rozporządzenia nie daje treść powołanych przepisów ani orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości UE. Jak wynika z dokumentu, *Podstawowe elementy umowy o świadczenie usług publicznych w zakresie lokalnego transportu zbiorowego*, przygotowanego na zlecenie Inicjatywy JASPERS, dostępnego na stronach internetowych Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju Regionalnego (za stroną internetową

http://www.pois.gov.pl/WstepDoFunduszyEuropejskich/Strony/Inicjatywa_JASPERS.aspx), użyte przez ustawodawcę unijnego pojęcie „obowiązek samodzielnego świadczenia tzw. przeważającej części powierzonych usług” nie jest zdefiniowane w przepisach ani w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości UE.

Zdaniem Izby, regulacje te nie zabraniają wyłonienia podwykonawcy, który realizowałby kompleksowo część zadania powierzonego podmiotowi wewnętrznemu przez organizatora, pod warunkiem, aby podmiot ten w dalszym samodzielnie realizował przeważającą część usług. Powyższe regulacje unijne dotyczące warunków podwykonawstwa znalazły odzwierciedlenie w umowie jaką miasto Wrocław zawarło z MPK sp. z o.o. w dniu 26 marca 2010 r. Zgodnie z § 4 umowy, w brzmieniu ustalonym w drodze aneksu, spółka nie musi samodzielnie realizować powierzonych jej zadań. *Spółka może zlecać usługi przewozowe podwykonawcom po uzyskaniu każdorazowej zgody Miasta z zastrzeżeniem, iż roczna wielkość zadania przewozowego zleconego podwykonawcom nie przekroczy w roku kalendarzowym 20% minimalnej wielkości zadania przewozowego w komunikacji autobusowej. Zastrzeżenie określone w zdaniu poprzedzającym nie uniemożliwia zawierania przez spółkę z podwykonawcami umów na świadczenie usług przewozowych na okres powyżej 1 roku.* Jak wynikało z powołanego postanowienia umownego, miasto Wrocław w zawartej umowie, określiło poziom „przeważającej części usług”, regulując, że roczna wielkość zadania przewozowego zleconego podwykonawcom nie przekroczy w roku kalendarzowym 20% minimalnej wielkości zadania przewozowego. Z kolei wielkość minimalnego zadania przewozowego realizowanego przez MPK sp. z o.o.

wynosiła 21 milionów wozokilometrów (§5 ust. 4 umowy z 26 marca 2010 r.). Ustalono również, że w uchwale zgromadzenia wspólników MPK sp. z o.o., jedyny wspólnik MPK sp. z o.o. – tj. miasto Wrocław zezwoliło zarządowi MPK sp. z o.o. na zaciągnięcie zobowiązania, polegającego na wyłonieniu podwykonawcy, który realizował będzie usługi przewozowe w rozmiarze do 4.300.000 wozokilometrów rocznie.

W ocenie Izby, wbrew stanowisku odwołującego przedstawionemu na rozprawie, brak było podstaw aby takich zastrzeżeń nie traktować jako „warunki, na jakich dopuszczalne jest podwykonawstwo”, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 7 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. Określono bowiem zakres dopuszczalnego podwykonawstwa i wymóg uzyskania zgody miasta. Niewątpliwie są to zatem warunki dopuszczalności podwykonawstwa. Ponadto uszło uwadze odwołującego, że w przypadku umów zawieranych w drodze bezpośredniego udzielania zamówienia podmiotowi wewnętrznemu, art. 25 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym stosuje się jedynie „odpowiednio” (por. art. 22 ust. 3 ustawy p.t.z.).

Biorąc powyższe pod uwagę, przedmiotem zamówienia w postępowaniu, które prowadzi MPK sp. z o.o. jest de facto wyłonienie podwykonawcy publicznych usług transportowych, jakie powierzyło mu miasto. Przedmiotem zamówienia jest bowiem świadczenie usług w zakresie przewozu osób i bagażu podręcznego w autobusowym transporcie zbiorowym organizowanym przez Gminę Wrocław, wykonywanym przez MPK sp. z o.o. jako operatora. W zakres przedmiotu zamówienia wchodzi obsługa 17 stałych linii autobusowych i są to te same linie, które do tej pory samodzielnie obsługiwał operator. (por. wykaz linii stanowiący załącznik do zarządzenia Prezydenta Miasta Wrocławia i wykaz linii stanowiący załącznik do wzoru umowy).

Zgodnie z załącznikiem nr 2 do wzoru umowy, jaka zostanie zawarta w wyniku prowadzonego postępowania, prognozowana wielkość pracy przewozowej została określona na 4.288.084 wozokilometrów na rok. W ocenie Izby, wbrew stanowisku odwołującego przedstawionemu na rozprawie, wielkość ta nie świadczy o przekroczeniu 20% minimalnej wielkości zadania przewozowego. Po pierwsze, wielkość określona w SIWZ ma jedynie charakter prognozowany (orientacyjny) i nie musi być osiągnięta. Po drugie, jak wynikało z § 4 umowy z 26 marca 2010 r., zastrzeżenie to nie uniemożliwiało zawierania przez spółkę umów z podwykonawcami na okres powyżej 1 roku. Umowa o takim właśnie okresie ma zostać zawarta.

Nie podzielono argumentacji odwołującego, jakoby projektowana umowa nie była umową o podwykonawstwo ze względu na to, że występują w jej treści elementy właściwe dla umowy o świadczenie usług w zakresie transportu zbiorowego, jaką zawiera organizator z operatorem, a wynikające z art. 25 p.t.z.

Wzięto pod uwagę, że odwołujący wskazał jedynie na kilka spośród kilkudziesięciu elementów istotnych umowy z art. 25 p.t.z. Wymienił on w odwołaniu takie elementy jak:

- opis usług wynikających z zamówienia;
- sieć komunikacyjną, której dotyczy umowa;
- czas trwania umowy;
- warunki dotyczące norm jakości oraz podnoszenia jakości usług świadczonych w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
- wymagania w stosunku do środków transportu, w tym dotyczące wprowadzania nowoczesnych rozwiązań technicznych, a także ich dostosowania do potrzeb osób niepełnosprawnych oraz osób o ograniczonej zdolności ruchowej;
- warunki, na jakich jest dopuszczalne podwykonawstwo w realizacji usług świadczonych w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
- sposób rozpatrywania skarg i reklamacji składanych przez pasażerów oraz przyznawania ewentualnych odszkodowań wynikających z realizacji usług świadczonych w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
- sposób dystrybucji biletów;
- kary umowne;
- warunki zmiany oraz rozwiązania umowy.

Po wtóre, odwołujący nie wymienił innych, typowych dla tego rodzajów umów elementów, jak choćby np. warunki rekompensaty. Po trzecie, takie elementy umowy jak opis usług, czas trwania umowy, kary umowne, warunki zmiany umowy, warunki podwykonawstwa, można uznać za standardowe dla większości stosunków umownych. Po czwarte zaś, oczywistym jest że umowa nienazwana o podwykonawstwo usług z zakresu publicznego transportu zbiorowego, z uwagi na zbliżony przedmiot, wykazywać będzie w pewnym zakresie podobieństwo do umowy z art. 25 p.t.z. Wbrew stanowisku odwołującego, nie świadczy o charakterze umowy również samo oznaczenie tej umowy („umowa na świadczenie usług w zakresie publicznego transportu drogowego”). O tym, z jaką umową mamy do czynienia, decyduje jej treść, a nie nazwa.

Z omawianych powodów niezasadny jest zarzut naruszenia art. 46 ust. 2 p.t.z. Zgodnie z przywołanym przepisem, *podmiot, któremu organizator zlecił realizację części lub całości zadań z zakresu organizacji publicznego transportu zbiorowego, nie może być jednocześnie operatorem ani podmiotem powiązany z operatorem w sposób uniemożliwiający bezstronną realizację zadań*. Odwołujący z faktu, że zamawiający prowadzi analizowane postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego wywiódł, że organizator zlecił mu część zadań z zakresu organizacji publicznego transportu zbiorowego. Wskazał w szczególności na przepisy art. 15 ust. 1 pkt 8 i 9 p.t.z., z których wynika, że za czynności z

zakresu organizacji uznaje się przygotowanie i przeprowadzenie postępowania prowadzącego do zawarcia umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego oraz zawieranie umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego. Stanowisko odwołującego jest niezasadne. Czynności z zakresu organizacji transportu zbiorowego, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 8 i 9 p.t.z., dotyczą prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego mającego na celu wyłonienie operatora tj. podmiotu, z którym zostanie następnie zawarta umowa na świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, o której mowa w art. 25 p.t.z, jak również zawarcia umowy z takim operatorem. Tymczasem przedmiotem postępowania prowadzonego przez zamawiającego nie jest wyłonienie operatora, ale podwykonawcy usług. Ponadto postępowanie to zamawiający prowadzi sam, we własnym imieniu i na własną rzecz, gdyż jest obowiązany do stosowania ustawy Pzp. Zatem fakt prowadzenia przez zamawiającego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego nie świadczy w żaden sposób, że są to zlecone mu przez miasto czynności z zakresu organizacji publicznego transportu o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 8 i 9 p.t.z.

Reasumując Izba stwierdziła, że MPK sp. z o.o. jako zamawiający zamierza zawrzeć z podmiotem wyłonionym w wyniku postępowania umowę nienazwaną, której przedmiotem będzie podwykonawstwo publicznych usług autobusowego transportu zbiorowego. Umowę tę MPK sp. z o.o. zawrze jako tzw. „podmiot wewnętrzny” miasta Wrocław. Stroną umowy o podwykonawstwo nie musi być Miasto Wrocław jako organizator transportu. Zamawiający miał więc prawo wszcząć i przygotować analizowane postępowanie, którego celem jest wyłonienie podwykonawcy usług, zaś zawarta w wyniku postępowania umowa nie będzie umową nieważną. Wyłonienie podwykonawcy w trybie właściwym dla zamówień publicznych wynika zaś z tego, że MPK sp. z o.o. jest obowiązany do stosowania przepisów ustawy Pzp, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 3.

W dalszej kolejności stwierdzono, że zamawiający - MPK sp. z o.o., nie naruszył przepisu art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1370/2007 poprzez zaniechanie publikacji ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, które powinno poprzedzać przeprowadzenie postępowania. Stosownie do powołanego przepisu, *każdy właściwy organ podejmuje niezbędne środki, aby najpóźniej rok przed rozpoczęciem procedury przetargowej lub rok przed bezpośrednim przyznaniem zamówienia zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przynajmniej następujące informacje:*

- a) *nazwa i adres właściwego organu;*
- b) *przewidywany tryb udzielenia zamówienia;*

c) *usługi i obszary potencjalnie objęte zamówieniem.*

Jak wynika z art. 4 ust. 1 pkt 9 p.t.z., „właściwym organem”, o którym mowa w przepisach rozporządzenia nr 1370/2007, jest organizator publicznego transportu zbiorowego.

W świetle przywołanych regulacji nie ulega wątpliwości, że obowiązek publikacji spornego ogłoszenia spoczywa na organizatorze usług, w tym przypadku mieście Wrocław. Obowiązek ten spoczywa na organizatorze w razie zamiaru rozpoczęcia postępowania lub bezpośredniego przyznania zamówienia, którego przedmiotem jest wyłonienie operatora, świadczącego publiczne usługi zbiorowe w transporcie autobusowym. Obowiązek publikacji nie dotyczy zatem już wyłonionego operatora, który zamierza wszcząć postępowanie, celem wyłonienia jedynie podwykonawcy takich usług.

W dalszej kolejności stwierdzono, że zamawiający - MPK sp. z o.o. - nie naruszył przepisu art. 7 w zw. z art. 132 ust. 1 pkt 6 ustawy Pzp stosując przepisy ustawy Pzp właściwe dla zamówień sektorowych. MPK sp. z o.o., którego jedynym udziałowcem jest miasto Wrocław, jest podmiotem zobowiązanym do stosowania ustawy Pzp na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 3. Ponadto prowadzi postępowanie z uwzględnieniem przepisów przewidzianych dla zamówień sektorowych, gdyż zamówienie jest udzielane w celu wykonywania działalności polegającej na obsłudze sieci świadczących publiczne usługi w zakresie transportu autobusowego (art. 132 ust. 1 pkt 6 ustawy Pzp).

Izba nie mogła odnieść do przedstawionej na rozprawie argumentacji odwołującego, który podniósł, że – w jego ocenie – wymogi, jakich spełnienia oczekuje zamawiający, są niewspółmierne do przedmiotu zamówienia i uniemożliwiają wzięcie udziału w postępowaniu nieomalże wszystkim przewoźnikom, za wyjątkiem wykonawcy Arriva. Odwołujący wskazał w tym zakresie na niemożliwe do pokonania trudności w pozyskaniu wadium w wymaganej wysokości, niemożliwe do spełnienia warunki odnośnie wymaganej zdolności finansowej, wymogi odnośnie gwarancji należytego wykonania kontraktu czy długość terminu wypowiedzenia projektowanej umowy.

Dostrzeżenia wymaga, że odwołujący zakwestionował w odwołaniu wyłącznie możliwość prowadzenia przez MPK sp. z o. o. postępowania o udzielenie zamówienia. Odwołujący nie wniósł odwołania wobec wymogów ogłoszenia czy postanowień SIWZ, które - w jego ocenie – wyłączały konkurencyjność w postępowaniu. Zgodnie z art. 192 ust. 7 ustawy Pzp, Izba nie może orzekać co do zarzutów, które nie zostały przedstawione w odwołaniu.

Zgodnie z przepisem art. 192 ust. 2 ustawy Pzp, Krajowa Izba Odwoławcza uwzględnia odwołanie w sytuacji, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia, co ze wskazanych wyżej względów nie miało miejsca w analizowanej sprawie.

Biorąc powyższe pod uwagę, na podstawie art. 192 ust. 1 ustawy Pzp, orzeczono jak w pkt 1 sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku postępowania - na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 5 ust. 4 w zw. z § 3 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz.U. Nr 41 poz. 238).

Izba uwzględniła koszty wynagrodzenia pełnomocnika zamawiającego i dojazdu na posiedzenie Izby w wysokości 530 zł 25 gr, na podstawie rachunku złożonego do akt sprawy, stosownie do brzmienia § 5 ust. 3 pkt 1 w zw. z § 3 pkt 2 lit. a i b przywoływanego rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r.

Przewodniczący: